

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

МАТЕРІАЛИ

МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**ЮРИДИЧНА НАУКА НОВОГО ЧАСУ:
ТРАДИЦІЇ ТА ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ**

7 березня 2019 року

м. Одеса

СЕКЦІЯ 4. ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

САНАТОРНО-КУРОРТНЕ ЛІКУВАННЯ ОСІБ, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ ВНАСЛІДОК НЕЩАСНОГО ВИПАДКУ НА ВИРОБНИЦТВІ ЧИ ПРОФЕСІЙНОГО ЗАХВОРЮВАННЯ

Бурка А.В.

аспірант

*Інститут держави і права
імені В.М. Корецького НАН України*

Санаторно-курортне лікування є важливою складовою процесу реабілітації осіб, які постраждали внаслідок нещасного випадку на виробництві чи професійного захворювання. Право на санаторно-курортне лікування застрахованих потерпілих осіб визначено у Законі України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі Закон № 1105), у Законі України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю», Законі України «Про реабілітацію осіб з інвалідністю», у постановах правління Фонду соціального страхування України (далі постанови Фонду). Кваліфікаційні вимоги до санаторно-курортних закладів затвердженні Наказом виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України від 26 жовтня 2017 року № 198-ос [1]. Періодичність забезпечення потерпілих санаторно-курортним лікуванням визначається як у Законі України № 1105 [2], так і на рівні постанов Фонду № 49 [3] та № 33 [4].

З 1 січня 2018 року змінилася система замовлення та розподілення путівок на відновлювальне лікування за рахунок коштів Фонду [4]. Порядок відшкодування витрат за надані послуги за рахунок коштів Фонду дає право самостійного вибору застрахованою особою санаторно-курортного закладу. Новацією Порядку є те, що договір про відшкодування витрат за надані послуги санаторно-курортним закладам за вибором потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання підписують керівники санаторно-курортного закладу, робочого органу Фонду соціального страхування України та сам потерпілий. Раніше такий договір підписували тільки керівники санаторно-курортного закладу та робочого органу Фонду соціального страхування України.

Щодо терміну санаторно-курортного лікування, то він також визначений і залежить від виду отриманих травм чи захворювань. Санаторно-курортне лікування за бажанням потерпілого може бути перерване. В цьому випадку потерпілий має право продовжити перерване санаторно-курортне лікування, але за наявності одночасно наступних умов: 1) санаторно-курортне лікування було перервано з поважних причин (перелік поважних причин у постанові не конкретизується, а тому у кожному випадку визначається окремо); 2) відсутні

протипоказання до продовження санаторно-курортного лікування; 3) наявне письмове погодження з адміністрацією санаторію; 4) термін перебування в санаторії складає менше половини строку тривалості путівки [4]. За дотримання усіх цих умов лікування потерпілого буде продовжене в межах невикористаних днів лікування, якщо ж одна із умов недотримана, то потерпілий втрачає своє право на продовження санаторно-курортного лікування. Якщо перші три умови, на нашу думку, є логічними та зрозумілими, то четверта умова потребує змін, адже неправомірно надавати право на продовження санаторно-курортного лікування лише тим потерпілим, що перебували на лікуванні менше половини строку тривалості путівки. Якщо термін путівки, до прикладу, становить двадцять чотири дні, а потерпілий пробув чотирнадцять днів і перервав лікування, то виходить, що він вже не може його продовжити, бо чотирнадцять днів це більше половини строку тривалості путівки. Інша ситуація, коли, приміром, переривання санаторно-курортного лікування відбулося за день чи за два дні до його завершення, тоді продовження є недоцільним, оскільки самі погоджувальні процедури займуть більше часу ніж сам термін продовженого лікування. Хоча і ця позиція є незовсім вдалою, оскільки, якщо потерпілому надано право на санаторно-курортне лікування на визначений період, то він має право отримувати це лікування протягом визначеного періоду.

У разі самостійного придбання потерпілим путівки до санаторію, з яким укладено договір відповідно до вимог законодавства, її вартість компенсується за ціною путівки, зазначеною в умовах договору з санаторієм. Якщо потерпілий самостійно придбає путівку до санаторію, з яким не укладено договір, то її вартість буде компенсуватися Фондом, але у розмірі, який не перевищує вартості путівки у санаторії відповідного профілю, з якими укладено договори.

Станом на 2019 рік граничні розміри витрат на санаторно-курортне лікування на один ліжко-день становлять: 1) для потерпілого з наслідками травм, захворюваннями хребта та спинного мозку – 581,00 грн, без ПДВ; 2) для потерпілого – 560,00 грн, без ПДВ; 3) для супроводжуючої особи потерпілого з наслідками травм, захворюваннями хребта та спинного мозку – 445,00 грн, з ПДВ; 4) для супроводжуючої особи потерпілого – 470,00 грн, з ПДВ [5]. Зауважимо, що у 2018 році граничні розміри витрат були аналогічними [6], а у порівнянні із 2017 роком, граничні розміри витрат збільшилися лише на 48 гривень, для потерпілих із захворюванням хребта, для інших груп – залишилися без змін [7].

Отже, проаналізувавши особливості санаторно-курортного лікування осіб, які постраждали внаслідок нещасного випадку на виробництві чи професійного захворювання, ми дійшли до наступних висновків:

1. Вважаємо за доцільне внести зміни до абзацу 1 пункту 4.5 постанови правління Фонду соціального забезпечення від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України від 31 жовтня 2007 року № 49 «Про затвердження Положення про забезпечення потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання санаторно-

курортним лікуванням» та викласти його у такій редакції: «У разі, якщо потерпілий з поважних причин перервав санаторно-курортне лікування, він має право на його продовження в межах невикористаних днів лікування за умови відсутності протипоказань, з обов'язковим письмовим погодженням з адміністрацією санаторію».

2. Граничні розміри витрат на санаторно-курортне лікування на один ліжко-день на протязі останніх трьох років не збільшувалися, за винятком витрат для потерпілих із захворюванням хребта, тому пропонуємо граничні розміри витрат щороку збільшувати мінімум на п'ятнадцять відсотків, виходячи із реальних цін на якісне санаторно-курортне лікування.

Література:

1. Кваліфікаційні вимоги до санаторно-курортних закладів для надання послуг з лікування застрахованих осіб та членів їх сімей після перенесених захворювань і травм у реабілітаційних відділеннях: Наказ виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України від 26 жовтня 2017 року № 198-ос / Фонд соціального страхування України. URL: <http://www.fssu.gov.ua/fsc/doccatalog/document?id=950714> (дата звернення: 05.12.2018).

2. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 23 вересня 1999 року № 1105-XIV року / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1105-14> (дата звернення: 30.11.2018).

3. Про затвердження Положення про забезпечення потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання санаторно-курортним лікуванням: Постанова Правління Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України від 31 жовтня 2007 року № 49 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1400-07> (дата звернення: 11.02.2019).

4. Про затвердження порядку відшкодування витрат за надані послуги санаторно-курортним закладам за вибором потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання: Постанова Правління Фонду соціального страхування від 24 травня 2017 року № 33 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0033890-17> (дата звернення: 06.11.2018).

5. Про затвердження Граничних розмірів витрат для відшкодування вартості одного ліжко-дня санаторно-курортного лікування потерпілого та перебування супроводжуючої особи санаторно-курортним закладам за вибором потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання на 2019 рік: Постанова Правління Фонду соціального страхування України від 12 грудня 2018 року № 32 / Фонд соціального страхування України. URL: <http://www.fssu.gov.ua/fsc/control/main/uk/publish/article/962226> (дата звернення: 15.02.2019).

6. Про затвердження Граничних розмірів витрат для відшкодування вартості одного ліжко-дня санаторно-курортного лікування потерпілого та перебування супроводжуючої особи санаторно-курортним закладам за вибором потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві або

професійного захворювання на 2018 рік: Постанова Правління Фонду соціального страхування України від 14 грудня 2017 року № 72 / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0072890-17> (дата звернення: 09.02.2019).

7. Про затвердження Порядку відшкодування витрат за надані послуги санаторно-курортним закладам за вибором потерпілих внаслідок нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання: Додаток 2 до Постанови Правління Фонду від 24 травня 2017 року № 33 / Фонд соціального страхування України. URL: www.fssu.gov.ua/fse/doccatalog/document?id=948241 (дата звернення: 14.12.2018).

Наукові конференції
Одеської школи права

Національний університет
«Одеська юридична академія»

СЕРТИФІКАТ У Ч А С Н И К А

Бурка Альона Валентинівна

брав (ла) участь у Всеукраїнській науково-практичній конференції

**ЮРИДИЧНА НАУКА НОВОГО ЧАСУ:
ТРАДИЦІЇ ТА ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ**

7 березня 2019 // Одеса

Професор, перший віце-президент,
ректор Національного університету
«Одеська юридична академія»

Завальнюк В.В.